

KONFEDERACJA

1987

Kalendarium działań KPN

Konfederacja Polski Niepodległej jest niepodległościową partią polityczną, pierwszą od prawie czterdziestu lat jawnie działającą w kraju.

KPN, działając w kraju i na Obczyźnie, walczy o odzyskanie Wolności i Niepodległości Rzeczypospolitej.

KPN dąży do przeprowadzenia wolnych wyborów, które wyznają autentyczny Sejm Rzeczypospolitej, reprezentujący wszystkich Polaków, oraz powołany przez niego Rząd.

Obok działań zmierzających do tego wielkiego celu, KPN nie szczędzi wysiłków, by uzyskać również efekty dożadne, prowadzące do poprawy społecznego i narodowego bytu Polaków, a przybliżające nas do chwili odzyskania Niepodległości. Wśród tych celów pośrednich szczególną wagę przywiązuje KPN do rozwoju samoorganizacji narodowej, sił samoobrony i ataku społecznego, do odbudowy narodowego życia intelektualnego, kulturalnego i politycznego, do formowania niezależnych instytucji i związków

politycznych, kulturalnych i samokształceniowych oraz niezależnej od cenzury prasy i wydawnictw, klubów dyskusyjnych, kursów i seminariów naukowych.

KPN, zgodnie ze Statutem, działa w granicach określonych postanowieniami paktu Praw Obywatelskich i Politycznych oraz przepisami prawa obowiązującego na danym obszarze.

KPN działa w ramach Ruchu Oporu, pojmując go, niezależnie od odłamów, jako polski ruch narodowowyzwoleńczy.

KPN zmierza do upolitycznienia tego ruchu, pomaga w sformułowaniu jego programu ideowego i wykształcenia kadry Polski Niepodległej.

KPN wskazuje kierunek działań, które winny być podjęte przez Naród w walce o Niepodległość.

KPN będzie prowadziła swą działalność aż do zwycięskiego końca.

Przełom 1986 → 1987

Zwolnieni na mocy amnestii w wrześniu 1986 roku przywódcy KPN po półrocznym pobyciu w więzieniu opiekali się na pierwszym posiedzeniu Rady Politycznej w listopadzie tego samego roku. Podjęli decyzję dalszej działalności oraz szereg uchwał porządkujących sprawę wewnątrz Konfederacji. Określili też stanowisko KPN do sytuacji politycznej w Polsce. W jednej z uchwał czytamy: "Najprawdopodobniej kończy się okres otwartych represji policyjnych, rozpoczętych 13.XII.81, a wznowionych z początkiem 1985 roku. Decydują o tym następujące główne czynniki:

1. stan gospodarki, grozący zakamaniem się w następstwie zubożenia substancji materialno - technologicznej i rezerw - zwłaszcza dekapitalizacji majątku trwałego - powoduje konieczność odblokowania energii społecznej oraz uzyskania kredytów zagranicznych;
 2. wymagania polityki Moskwy, zmierzającej do wynegocjowania porozumienia z Zachodem, czemu szkodzi stan jawnych represji w PRL, obciążających politycznie ZSRR
- Następstwem tych czynników są ostatnie posunięcia władz PRL; zwolnienie więźniów politycznych, wstrzymanie się z dalszymi aresztowaniami, zapowiedzi pewnej demokratyzacji i liberalizacji.

Sytuacja międzynarodowa jest korzystna. ZSRR zabiega o porozumienie z Zachodem, idąc na coraz dalsze ustępstwa i nie ukrywając, że gotów jest ustąpić jeszcze bardziej, aby tylko przerwać wyścig zbrojeń i uzyskać pomoc technologiczną i kapitałową...

...Sytuacja krajowa rozwija się pod ciężarem wymagających się trudności gospodarczych i rosnącego wyraźnie biernego naporu społecznego, na ogół nie uświadomianego sobie przez ludzi. Władze w zasadzie nie są zdolne z przyczyn ogólnych na wznowienie represji, a więc są zmuszone do prowadzenia polityki łagodzenia i negocjacji. /Leszek Moczulski: "Skoro nie mogą siłą, chcą pokonać nas sposobem". Pragnęłyby doprowadzić do porozumienia z bardziej ugodową częścią opozycji za możliwie niską ceną, aby podzielić się z nią odpowiedzialnością za zbliżający się krach gospodarczy, uwłamygodnić się w oczach społeczeństwa i Zachodu, a w następstwie tego uzyskać pomoc gospodarczą oraz zepchnąć ze sceny politycznej bardziej radykalną część opozycji. Rachuby takie są jednak raczej nie-realne.

Sytuacja w opozycji. Podziemie trwa, a mimo wyraźnego zmęczenia wielu działaczy, nie ma wskazań aby miało zacząć zanikać. Nawet przy wznowieniu represji policyjnych istnienie podziemia nie jest zagrożone. Od września br. zaczynają się ujawniać struktury "Solidarności".

...Równolegle nastąpiło ożywienie działalności ugrupowań politycznych pozostających poza "C", bądź też blisko z nią związanych. Siła tych ugrupowań jest dość znacząca,

zaś obecnie przerasta zapewne, przynajmniej aktywnością, potencjał "Solidarności".

Prognoza wydarzeń. Jakkolwiek niewykluczone jest wznowienie ograniczonej w czasie polityki represji, to ewentualne kolejne uderzenie w opozycję byłoby ze wszelkim skutkiem dla PRL, pogarszając jej sytuację międzynarodową, gospodarczą i społeczną. Władze najprawdopodobniej zachowają umiar i idąc na niewielkie ustępstwa, pragną być zachować całkowitą kontrolę nad rozwojem sytuacji. Jednakże władza nie będzie także potrafiła konsekwentnie realizować polityki demokratyzacyjnej i prowadzić będzie politykę ograniczonego konfliktu i doraźnych represji. Wobec opozycji stosowane będą dwie główne metody: straszenie /jawne groźby, oskarżenia, wyzwania na SB, krótkotrwałe zatrzymania, ew. karanie aresztem przez kolegi, być może jakieś skryte działania pozaprawne/ oraz dezintegrowanie opozycji od środka /pobudzanie i natężenie animozji i podziałów, rozświecanie oszczerczych plotek, prowokowanie waśni między poszczególnymi działaczami i grupami.

... Opozycja rozwijać się będzie zarówno jawnie, jak i w podziemiu...

... W miarę rozwoju sytuacji rozwijać się będą przede wszystkim struktury jawne, zaś w podziemnych rozwój ograniczać się będzie głównie do prasy i wydawnictw. W następstwie siła opozycji będzie ustawicznie powiększać się.

Jakkolwiek wzrost opozycji powiększy znacznie obawy władz, nowa fala aresztowań mogłaby mieć jedynie miejsce w wypadku wyraźnego pogorszenia się sytuacji międzynarodowej, tj. wówczas gdyby Kreml zdecydował się zastosować ze względów taktycznych czasową politykę wzmożonej konfrontacji /"zimnej wojny"/ ze Stanami Zjednoczonymi.

Członkowie Rady Politycznej KPN tuż po zwolnieniu z więzienia, na wrześniowej mszy św. za Ojczyznę w kościele św. St. Kostki w Warszawie.

Styczeń

30 grudnia 1986 roku Przewodniczący Konfederacji Polskiej Niepodległej Leszek Moczulski wraz z żoną rozpoczęli podróż zagraniczną po krajach zachodnich. Na londyńskim lotnisku zgromadziło im serdeczne powitanie a sprządkanie z przyjazdu nadała brytyjska TV.

1.1. L. Moczulski uczestniczył w składaniu życzeń noworocznych Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej Kazimierzowi Sabbatowi. W swoim wystąpieniu powiedział: "Przypadł mi ten zaszczyt niezmiernie, że jako pierwszy z działaczy politycznych Walczącej Polski, Polski powstającej z kolan i prostującej kark, mam możliwość i wielkie szczęście podziękować z tego miejsca za to, że jesteście, że trwacie już 47 rok, za to, że stworzyliście drugą Wielką Emigrację, tę wspaniałą część Narodu Polskiego /.../ Chciałem podziękować Wam za to wspaniałe wychowanie nowe pokolenie, urodzone na obczyźnie, a tak polskie, za tę kulturę, która po raz drugi, w dramatycznych dziejach Polski jest czołem polskiej kultury. Chciałem podziękować przede wszystkim za to, że tak dumnie, tak mądrze, tak skutecznie przyjęliście obowiązek depozytariusza i strażnika - konstytucyjnej ciągłości Rzeczypospolitej. Za to wszystko dziękuję w imieniu nas wszystkich z Kraju..."

Cały styczeń L. Moczulski spędził w Londynie. Wizyta miała charakter roboczy. W jej trakcie doszło do kilkudziesięciu spotkań z politykami brytyjskimi oraz działaczami emigracji polskiej. Przewodniczący KPN rozmawiał m.in. z wiceprzewodniczącym partii konserwatywnej Spicerem, wiceprzewodniczącym Partii Pracy - Healeyem, rzecznikiem partii liberalnej - Beasem, członkiem Tajnej Rady sir Bernardem Braine, licznymi parlamentarzystami oraz z zastępcą podsekretarza stanu w MSZ Davidem Radfordem. Wygłosił odczyty w The Royal Institute of International Affairs oraz w Institute for European Defense and Strategic Studies. Z osobistośći polskich Leszek Moczulski rozmawiał wielokrotnie z Prezydentem RP na uchodźstwie Kazimierzem Sabbatem, premierem Edwardem Szczepanikiem, przewodniczącymi stronnictw politycznych, ministrami i szefami głównych instytucji polskich w Londynie oraz uczestniczył w posiedzeniach Rady Ministrów i Rady Narodowej. Doszło też do serii spotkań z przedstawicielami emigracji ukraińskiej, litewskiej, łotewskiej, węgierskiej, rosyjskiej oraz afkańskiej.

W kraju uczyniono w tym miesiącu duży krok w procesie integracji ugrupowań opozycyjnych. Kornel Morawiecki za Komitet Wykonawczy "Solidarności Walczącej" i Krzysztof Król za Radę Polityczną KPN, podpisali oświadczenie o podjęciu wspólnych działań organizacyjnych i politycznych na rzecz odzyskania niepodległości przez Polskę.

Pod koniec stycznia 87r. odwiedził PRL zastępca Sekretarza Stanu USA - John Whitehead. W związku z tą wizytą strona amerykańska wystąpiła z zapytaniem do wszystkich ważniejszych sił politycznych w kwestii oczekiwań co do polityki Stanów Zjednoczonych. 29.1. Krzysztof Król przesłał Departamentowi Stanu pismo zawierające skróconą analizę sytuacji oraz wynikające z niej możliwości polityczne. Czytamy w nim m.in.:

"...z szacunkiem obserwujemy, iż Stany Zjednoczone dobrane zdając sobie sprawę ze swej mocnej pozycji coraz wyraźniej zmuszają ZRR do ustępstw. Waszyngton - co Konfederacja z uznaniem podkreśla - nadal kontynuuje swą dotychczasową politykę w sprawie polskiej, domagając się gwarancji, że nie nastąpią nowe aresztowania, podjęcie dialogu między władzą a społeczeństwem i przywrócenia "Solidarności"..."

W odpowiedzi na powyższe stanowisko, 26.11.87r. sekretarz Whitehead przesłał do kierownictwa KPN pismo w którym czytamy:

"Uważamy za rzecz ważną, że nikt nie został aresztowany w Polsce jako przestępca polityczny od czasu wrześniowej amnestii. Jednakże wiele jeszcze pozostaje do zrobienia w celu ochrony przed taktyką władz polegającą na represjonowaniu dysydentów z wyłączeniem aresztowań."

Wyjaśniliśmy rządowi polskiemu, że prawa człowieka i postępowanie w kierunku porozumienia narodowego w Polsce traktujemy jako kluczowe w stopniowym rozwoju dialogu amerykańsko-polskiego..."

Luty

Zgodnie z zapowiedzią o poszerzeniu jawności działań rozpoczęły działalność placówki KPN:

Biurowo Rady Politycznej w Warszawie - Krzysztof Król ul. Lumberska 14/26 dziury w piątki w godz. 18-20⁰⁰

Biurowo KPN w Katowicach - Adam Słomka ul. Mieszka I 15/75 tel. 545-551 wew. 307 dyżury w soboty 10-13.

Biurowo KPN w Krakowie - Zygmunt Łenka ul. Zakątek 7/14 tel. 37 63 03

17 lutego w 6-tą rocznicę rejestracji Niezależnego Zrzeszenia Studentów po mszy św. w kościele O. Misjonarzy w Krakowie uformował się pochod liczący ponad 1000 osób. Tym przewodził przez Miasteczko Akademickie pod sztandarem

mi N.Z.S. KPN i "Solidarności".

22 lutego studencko-młodzieżowa grupa Konfederatów /głównie z Obszaru II - krakowskiego/ odwiedziła na Podhalu miejsca walk oddziału m.in. "Ognia" w 40-tą rocznicę jego śmierci. Rozmawiali oni m.in. z mieszkańcami rodzinnej wsi Józefa Kurasia - "Ognia" Waksmana oraz złożyli kwiaty na grobach poległych i pomordowanych żołnierzy Wolnej Polski lat 1944-48.

W lutym Leszek Moczulski przebywał we Francji. W Paryżu przeprowadził rozmowy z grupą francuskich senatorów i deputowanych do parlamentu. Przyjęty został na uroczystym bankiecie wydanym w siedzibie Senatu Pałacu Luxemburskim pod honorowym protektoratem prezydenta Senatu Alaina Pohera, oraz spotkał się z czołowymi działaczami polskiej emigracji. Odkrył też krótkie podróże do Orleanu i północnego zagłębia przemysłowego, gdzie spotkał się z przedstawicielami miejscowych władz i Polonią.

Marzec

7.III. Konfederacja Polskiej Niepodległej zwróciła się do wszystkich ugrupowań niezależnych z apelem o rozszerzenie zakresu wzajemnej współpracy. W oświadczeniu Rady Politycznej w kwestii integracji czytamy m.in.:

"...Powinniśmy rozpocząć budowę systemu współdziałania całej polskiej opozycji, wszystkich ugrupowań niezależnych - systemu stanowiącego alternatywę polityczną i organizacyjną wobec władzy. System taki jest nieodzowny, zarówno gdyby zbliżył się okres porozumień i kompromisów z władzą - aby stroną w nich było jak najszersze przedstawicielstwo narodowe; gdyby nadchodziło załamanie PRL - aby władzę tymczasową przejęło możliwie najbardziej reprezentatywne grono..."

Zaproponowano drogę stopniową, od powołania Komisji Stronnictw Niepodległościowych, poprzez forum dyskusyjne działaczy różnych nurtów politycznych, aż po powołanie niezależnego przedstawicielstwa - parlamentu.

11.III. w Krakowie odbyła się manifestacja upamiętniająca wydarzenia marcowe 1968 roku. Akcją poprzedzona ulotkami "S", N.Z.S., KPN, przemawiał działacz KPN Ryszard Bocian.

19.III. w dniu imienia Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego delegacja Konfederacji złożyła w Katedrze Wawelskiej wieniec z szarfą podkreślającą związek KPN z tradycją niepodległościową. Akcją tę następnego dnia zaatakowała "Gazeta Krakowska".

W marcu Leszek Moczulski przybył do USA. Swoją podróż amerykańską rozpoczął od Chicago, gdzie był serdecznie powitany przez Kongres Polonii Amerykańskiej. Odbył liczne rozmowy, w tym z prezesem KPA Alojzym Pazewskim wiceprzewodniczącym Kazimierzem Bukomskim, przedstawicielem rządu emigracyjnego p.K. Aleksandrem Kajłowskim, przewodniczącym Komitetu Pomocy dla Kraju Bonaventurą Magala. Następnie przewodniczący KPN przebywał w Nowym Yorku, gdzie spotkał się z działaczami Polonii i odbył rozmowy w różnych instytucjach amerykańskich - m.in. wygłosił prelekcję w Freedom House i na Uniwersytecie Kolumbia. W miejscowości Trenton spotkał się z gubernatorem Stanu New Jersey - Thomasem Keane. Resztę miesiąca spędził głównie w Waszyngtonie, gdzie przeprowadził rozmowy w Senacie i Izbie Reprezentantów, w Krajowej Radzie Bezpieczeństwa i Departamencie Stanu. Udał się z krótkimi wizytami do Hartford w Stanie Connecticut oraz do Filadelfii w Stanie Pensylwania oraz do Milwaukee w Stanie Wisconsin.

Kwiecień

Początek miesiąca upłynął pod znakiem akcji ulicznych organizowanych w proteście przeciwko podwyżkom cen, drastycznie obniżającym stopę życiową Polaków. I tak np. 3 kwietnia Krakowska KPN zorganizowała przemarsz przez centrum miasta pod transparentem "Dość podwyżek". Na Rynku doszło do ataku milicji na organizatorów akcji. Licznie zgromadzeni uczestnicy wiecu stanęli w obronie działaczy. SB zatrzymała m.in. członka Rady Politycznej Konfederacji - Zygmunta Łenka.

Bezprawna próba delegalizacji KPN. 24 IV. funkcjonariusze Biura Śledczego MSW dokonali w Warszawie rewizji /m.in. w mieszkaniu przewodniczącego KPN/ zatrzymując w ramach represji w areszcie członków Rady Politycznej: Krzysztofa Króla i Adama Słomkę. Doręczono równocześnie K. Królowi zawiadomienie Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy o wszczęciu postępowania w sprawie legalności założenia i działalności Konfederacji Polskiej Niepodległej. Cztery dni później Kierownik Oddziału Urzędu Miejskiego do Spraw Społecznych i Stowarzyszeń wydał dokument stwierdzający iż:

"KPN nie złożyła wniosku o rejestrację, wobec czego jest organizacją nielegalną i kontynuowanie w niej działalności grozi represjami karnymi z karą pozbawienia wolności do lat pięciu łącznie..."

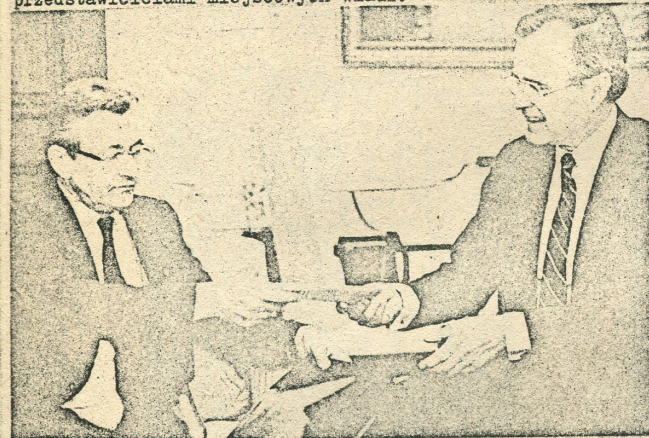
W odpowiedzi na powyższe pismo wyjaśniono: "Konfederacja Polskiej Niepodległej jest partią /stronnictwem/ polityczną - powstała i istniejąca jawnie od 1.IX.1979 roku. Jako partia /stronnictwo/ polityczna KPN

"Konfederacja 1987" str. 2

- nie podlega przepisom w Rozporządzeniu Prezydenta RP z dnia 27.X.32r. "Prawo o Stowarzyszeniach". W uzasadnieniu stanowiska powołano się na treść obowiązującego do dziś wyjaśnienia Ministra Administracji Publicznej z dnia 24.I.1946r. /Dz.U. MIN. Adm. Pub. Nr. 1 z 1946r./ które głosi: "Stronnictwa polityczne jako organizacje o celach i strukturze specyficznej nie podlegają pod pojęcia stowarzyszenia, lub związku i dlatego też - zgodnie z praktyką wszystkich państw demokratycznych - przymusowej legalizacji nie podlegają - a zatem przepisy prawa o stowarzyszeniach z 1932r. do stronnictw politycznych nie mają zastosowania".

Wobec braku odpowiedzi na pismo Konfederacji, uprawnoczniko się tym samym stanowisko KPN. Represje wobec członków naszej organizacji mają więc charakter jawnego bezprawia.

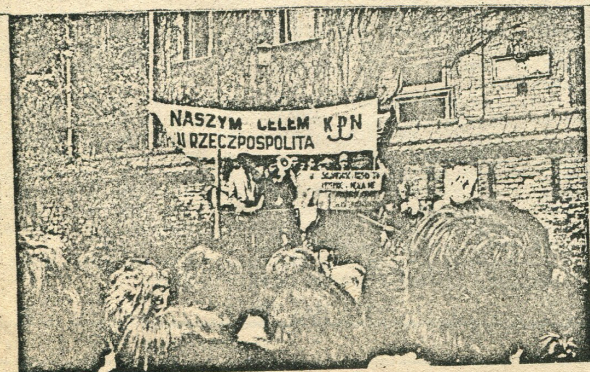
W kwietniu Leszek Moczulski kontynuował rozmowy w Waszyngtonie. 27.IV. został przyjęty w Białym Domu przez wiceprezydenta George Busha. Ponadto rozmawiał z wieloma wybitnymi politykami amerykańskimi, m.in. z kandydatem na prezydenta Jackiem Kempem, z panią Jeanne Kirkpatrick przewodniczącą komisji spraw zagranicznych Senatorem Pellem, czołowym przywódcą partii republikańskiej Jamesem Buchanorem, a także z prof. Zbigniewem Brzezinskim, z Stefanem Korbońskim i prof. Karskim. W ciągu kwietnia L. Moczulski złożył krótkie wizyty w Detroit i Ann Arbor w stanie Michigan oraz w Angustine w stanie Floryda oraz udał się do zachodniej części USA odwiedzając Phoenix, Tneson i Flagstaff w Arizonie, Gołdinge w Utah, Los Angeles i San Francisco w Californii oraz Seattle, Tacoma i Olympia w stanie Waszyngton - wszędzie spotykając się z Polonią i przedstawicielami miejscowych władz.

27.IV. spotkanie Leszka Moczulskiego i George Busha w Białym Domu.

*** Maj ***

Święto narodowe, rocznica Konstytucji 3 maja, stała się dniem ostrej walki politycznej. W celu uniemożliwienia niezależnym obchodów tego wydarzenia, SB w całym kraju przeprowadziła szeroką akcję represyjną wobec działaczy opozycji. Zatrzymano ponad 20 członków KPN, w tym A. Słomkę. Mimo rozległej akcji prewencyjnej, KPN udało się zorganizować wiece i demonstracje we Wrocławiu, Jastrzębiu, Poznaniu Łodzi, Lublinie, Warszawie i Krakowie. Do największych starć doszło w Krakowie. Na Wawelu, po Mszy św. odprawianej w intencji Ojczyzny, Konfederacja zorganizowała wiec z udziałem kilku tysięcy uczestników. Spod transparentu "Naszym celem III Rzeczypospolita - KPN" przemawiał szef obszaru II - Ryszard Bocian. Z dziedzińca wawelskiego pochód ruszył do centrum miasta lecz został zaatakowany przez ZOMO. Kilkudziesięciu demonstrantów brutalnie pobito.

Pierwsze dni maja Leszek Moczulski spędził w Chicago biorąc udział w obchodach święta 3 maja, głównej uroczystości Polonii Amerykańskiej. Obok senatora Simona, demokratycznego kandydata na prezydenta, był głównym mówcą na uroczystym bankiecie Polonii. Następnie, po kolejnej wizycie w Waszyngtonie gdzie wraz z b. sekretarzem obrony Brownem wziął udział w panelu na John Hopkins Uniwersytecie na temat polityki Gorbaczowa oraz po kolejnym pobycie w Los Angeles, udał się z krótką wizytą do Kanady. W ciągu czterech dni odwiedził kolejno Ottawę, Toronto, Winnipeg i Edmonton, przeprowadzając rozmowy w kanadyjskim parlamencie i MSZ spotykając się z przedstawicielami władz stanowych i Polonią. Po powrocie do USA L. Moczulski przebył po raz ósmy z wizytą do Waszyngtonu kontynuując rozmowy polityczne. Następnie kolejnymi rozmowami w Nowym Yorku zakończył wizytę w USA.

19.V. powrócił do Londynu, gdzie do pierwszych dni czerwca omawiał problemy koordynacji poczynań emigracji i opozycji w kraju. W końcu maja L. Moczulski złożył krótką wizytę w Paryżu, gdzie odbył kolejną konferencję prasową a następnie udał się do środkowej Anglii. W Birmingham, Nottingham i Leicester spotkał się z miejscową Polonią. Łącznie podczas pięciomiesięcznej podróży L. Moczulski rozmawiał z ok. 250 czołowymi działaczami emigracji i Polonii, z ok. 180 politykami brytyjskimi, francuskimi, amerykańskimi i kanadyjskimi.

Odbył kilkadziesiąt spotkań z przedstawicielami Narodów Ujawnionych. Miał ok. 25 spotkań publicznych w środowiskach polskich z publicznością liczącą od 200 do 1200 osób, drugie tyle spotkań bardziej kameralnych Wygłosił ponad 20 prelekcji w instytucjach nie polskich /uniwersytety, instytuty spraw zagranicznych, stowarzyszenia i towarzystwa naukowe/.

Koszty podróży i pobytu w Wielkiej Brytanii /a częściowo i w innych krajach/ pokryte zostały ze zbiorów organizowanej przez Rząd emigracyjny w Londynie, koszty pobytu we Francji - przez miejscowe środowisko KPN, w USA - przez Kongres Polonii Amerykańskiej, a w Kanadzie - przez Kongres Polonii Kanadyjskiej.

*** Czerwiec ***

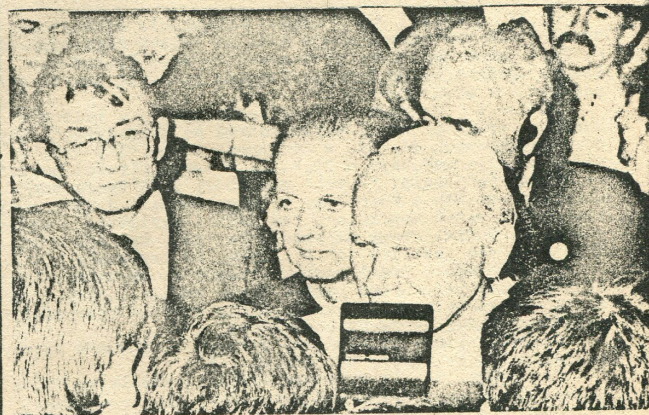
5.VI. powrócił po półrocznej wizycie w krajach zachodnich Przewodniczący KPN Leszek Moczulski. Przybył w tym terminie aby powitać Ojca Świętego który 8.VI. rozpoczął III Pielgrzymkę do Ojczyzny. Na lotnisku Okęcie witała przywódcę nurtu niepodległościowego spora grupa polskich współpracowników i sympatyków, mimo zatrzymania przez SB w Lublinie, Krakowie i Warszawie.

Lidera KPN zapytała redakcja "Przeglądu Wiadomości Agencyjnych" /PWA nr. 25-87/:

"Nie było Pana pół roku w kraju. Jakie zmiany zauważył Pan po swoim powrocie?"

L.M. Wyrażne rozluźnienie. Ludzie są swobodniejsi, odważniejsi. Opozycja uaktywnia się, widać dalsze cofnięcie się władzy. Może w kraju się tego nie odczuwa, bo to jest proces ciągły, lecz po powrocie z zagranicy czuje się to. Zmienia się atmosfera w kierunku "niepodległościowym", o czym najlepiej świadczy list 62 /działaczy "S" i b. KOR - uznających znaczenie wolnego państwa polskiego/.

Pielgrzymka Ojca św. Jana Pawła II /8-14.VI./ będąca doniosłym wydarzeniem w życiu religijnym i społecznym Polaków nie uszka uwadze Konfederatów. Transparenty KPN widać było na uroczystościach z udziałem Papieża w Krakowie, Częstochowie, Warszawie i Gdańsku. Podczas spotkania w kościele św. Krzyża w W-wie Jan Paweł II udzielił błogosławieństwa dla Leszka Moczulskiego osobiście oraz dla całej Konfederacji Polski Niepodległej.

W Paryżu zarejestrowało się Stowarzyszenie Przyjaciół KPN. Na czele stanął Jerzy Unrug - syn bohatera wojny do wojdy (Obrony Wybrzeża w 1939 roku).

Lipiec

W Gorcach odbył się obóz szkoleniowy młodzieży tej organizacji KPN, prowadzony przez Andrzeja Szomanskięgo. Uczestniczyli w nim działacze młodzieży z Warszawy, Krakowa, Łodzi, Lublina.

W "Życiu Literackim" z 5.VII. ukazał się olbrzymi - pełne dwie strony - paszkwil na temat podróży zagranicznej Leszka Moczulskiego. Z artykułu przebija wściekłość z powodu sukcesów, jakie w swej podróży odniósł przewodniczący Konfederacji Polski Niepodległej.

Sierpień

1.VIII. na Cmentarzu Wojskowym pod pomnikiem Armii Krajowej na Powązkach w rocznicę wybuchu Powstania Warszawskiego, delegacja KPN złożyła wieniec. Licznie zgromadzeni śpiewali pieśni patriotyczne, przemawiający Leszek Moczulski powiedział: Powstanie Warszawskie, ta wielka bitwa warszawska trwa nadal, zakończy się wkrótce naszym zwycięstwem...

2.VIII. KPN w wyniku spotkania L. Moczulskiego z prezydium NZS zawarła porozumienie z Krajową Komisją Koordynacyjną Niezależnego Zrzeszenia Studentów w sprawie współpracy i wymiany informacji.

6.VIII. w krakowskich Oleandrach rozpoczął się 7-my po wojnie, a XXIII-gi licząc razem z marszami w Polsce Niepodległej - Marsz Szlakiem I-szej Kompanii Kadrowej Józefa Piłsudskiego. Wzięło w nim udział ok. 80 osób, głównie młodzieży z Krakowa, Warszawy, Łodzi, Gdańska, Gdyni, Katowic, Poznania, Wrocławia, Torunia, Kielc, Płocka, Białegostoku, Sosnowca i Gliwic. Na ogół członków i sympatyków KPN. Na trasie przemarszu do Kielc stykano się z ogromną życzliwością mieszkańców. W Jędrzejowskim Klasztorze uczestnicy spotkali się z Leszkiem Moczulskim i ks. Umińskim, kapelanem Obszaru III KPN. Do Kielc wkroczone z transparentem KPN. W katedrze oprawiona została uroczysta msza św. Część uczestników marszu udała się następnie w pielgrzymkę na Jasną Górę. SB ograniczyła się tym razem tylko do obserwacji.

Rada Polityczna KPN zatwierdziła następujące Główne Biura Zagraniczne KPN :

- w Londynie - kierownik Andrzej Goltz, KPN British Office, Thorpe Hall, Mendham, Norfolk 1820 OIX
- w Paryżu - kierownik Przemysław Jaxa Zawadzki, BP-378, 75-526 Parys, Cedex 11, tel. 43-55-18-17.
- w Karlstad - kierownik Paweł Wielechowski, KPN Box 7004, 650-07 Karlstad tel. /54/ 11-61-88 /Szwecja/
- w Nowym Yorku - kierownik Marek Ruszczyński, 34 Hillside Ave. ap. 2AA, New York 10040, tel. /212/ 5676099

Kierownikiem Wydawnictwa Polskiego, Oddział w Szwecji wyznaczony został Zbigniew Rybarkiewicz.

Wrzesień

2.IX. wstąpiła do KPN jako grupa skonfederowana Polska Partia Chrześcijańsko-Demokratyczna Wielkopolski i Kujaw, przyjmując nazwę: Chrześcijańska Demokracja - KPN.

17.IX. z okazji 200 rocznicy uchwalenia Konstytucji USA oraz 48 rocznicy agresji ZSRR na Polskę Przewodniczący KPN Leszek Moczulski wystosował na ręce Prezydenta Stanów Zjednoczonych Ronalda Reagana postanie zawierające następujące stwierdzenia :

"Z uwagą i satysfakcją zapoznaliśmy się w Polsce z Pańskimi przemówieniami wygłoszonymi do Konfederacji Narodów Ujarmionych 24.VII. w Los Angeles -26.VIII oraz z przemówieniem radiowym z 29.VIII. W szczególności poruszyły nas stwierdzenia: "Jeżeli przywódcy ZSRR życzą sobie nowych stosunków z Zachodem, to mogą zacząć od ustanowienia nowych zasad współżycia ze swoimi sąsiadami i sojusznikami. Chcielibyśmy usłyszeć, że tak zwana doktryna Breżniewa nie jest już ich polityką. Że przestała ona obowiązywać. Niechaj Krenl odrzuci zasadę stosowania siły w celu narzucania narodom takiej formy rządów, których one sobie nie życzą oraz powstrzymanie narodów ujarzmionych przed wysłkami na rzecz uwolnienia..."

"...Żądaliśmy od ZSRR aby poszedł w kierunku samostanowienia krajów Europy Wschodniej..."

"...Sądzę, że nie popełnię omyłki, określając Pańskie niewatpliwie historyczne oświadczenie, jako proklamację DOKTRYNY REAGANA, otwierającej nowe horyzonty dla ucieszonych narodów Europy Środkowo-Wschodniej."

19.IX. w siedzibie Stowarzyszenia Polskich Komendantów w Paryżu odbyła się inauguracyjne posiedzenie Klubu Niepodległościowego, założonego przy współudziale KPN. Przewodniczącym został Leszek Moczulski.

wiali - Prezes SPK we Francji - Jerzy Ursyn Niemcewicz, szef paryskiego biura KPN - Przemysław Jaxa Zawadzki, przewodniczący Solidarności Walczącej - Rafał Gan-Ganowicz.

W ostatnim tygodniu września złożył wizytę w PRL Vice prezydent USA Georg Bush. W związku z tym wydarzeniem KPN zorganizowała szereg działań, Wydawnictwo Polskie wydało broszurę G.Busha "Polsko będziesz wolna" oraz edycję znaczków, w Krakowie odprawiono mszę św. za pomyślny wynik wizyty. Próbę pochodzenia pod konsulatem amerykański zablokowała SB i ZOMO. W Warszawie na Placu Konstytucji Grupa Specjalne KPN wywiesiły wysoki na kilkanaście metrów transparent o treści: "Polska Walcząca wita swego przyjaciela wiceprezydenta USA Georgea Busha - KPN". Kierownictwo naszej organizacji przekazało na ręce wiceprezydenta Memoriał stwierdzający m.in.:

"...Częścią najbardziej awangardową opozycji demokratycznej są ugrupowania polityczne, reprezentujące różne programy i zapewniające pluralistyczny charakter opozycji w tym również "S". Jakkolwiek liczebnie stanowią one mniejszą część opozycji, odgrywają zasadniczą rolę jako kuźnia myśli programowej i czynnik kształtujący decyzje polityczne, a często pociągający za sobą ogół..."

Oceniając /podsumowując/ tę ważną wizytę Rada Polityczna zauważyła:

"...Jakkolwiek najważniejsze w wizycie wiceprezydenta Busha było przekazanie narodowi polskiemu, że nie pozostał osamotniony i może liczyć na pomoc największej demokracji świata - to o jej charakterze przesądziło najwyraźniej dążenie do skupienia się na kwestii przywrócenia "S". Takie podejście oznacza przyjęcie przez koła polityczne w USA naszej koncepcji stopniowego dochodzenia do celu /strategia trzech horyzontów, najpierw pluralizm związkowy, następnie polityczny i walka o niepodległość/.

W dniu przyjazdu wiceprezydenta Busha, Konfederackie Grupy Specjalne wywiesiły /widoczny powyżej na zdjęciu/ transparent powitalny.

Październik

Miesiąc upłynął dla Konfederacji Polski Niepodległej pod znakiem żałoby.

29.X. zmarł ANDRZEJ SZOMANSKI, wieloletni działacz "nurtu niepodległościowego", więzień polityczny PRL lat 46-50, 85-86, współzałożyciel KPN i członek Rady Politycznej, uczestnik ROPC10, Komitetu Katyńskiego, historyk i publicysta. Zrzuńowane więzieniami zdrowie nie dało mu doczekać Niepodległej. Pogrzeb odbył się 5-go listopada na cmentarzu wojskowym w Warszawie. W ostatniej drodze towarzyszyło mu ponad 1500 osób, najbliżsi żona Basia, synowie, współpracownicy, delegacje z całego kraju. Nad grobem przemawiali m.in. Leszek Moczulski oraz Seweryn Jaworski /członek Komisji Krajowej NSZZ "Solidarności"/ który powiedział:

"...Drogą i bliską dla "Solidarności" stała się KPN, która pomimo, że nie weszła w jej nurt bezpośrednio - organizacyjnie - to miała tak wielki wpływ na kierunek ideowy. Dlatego też dzisiaj uznajemy, że jest potrzeba by tacy ludzie jak Andrzej Szomanski stali się ponownie wzorem, stał się nam wytyczną w jakim kierunku mamy iść. Że właśnie Ojczyzna, że właśnie Bóg, że są dwa nurty takie którym musi pójść naród by zdobył niepodległość, by zdobył wolność i suwerenność..."

Ceremonia pogrzebowa zakończono odśpiewaniem hymnu narodowego i innych pieśni patriotycznych.

Cześć jego pamięci!

Nad trumną Andrzeja Szomańskiego przemawia Leszek Moczulski.

Drugim ciosem dla Konfederacji była tragiczna śmierć Piotra Chrystyniaka ucznia klasy maturalnej z Torunia. Ten młody członek młodzieżowej organizacji KPN kilka dni wcześniej rozrzucił ulotki Konfederacji. Z bliżej nieznanych powodów rzucił się pod pociąg. Na pogrzebie obecna była liczna grupa członków Konfederacji i kolegów.

W Chicago USA odbyło się inauguracyjne posiedzenie Klubu Polski Niepodległej - organizacji blisko współpracującej z KPN i realizującej program polityczny konfederacji. Na czele Klubu stanęli: ks. Wronka, Waldemar Włodarczyk, Mieczysław Raczkiewicz.

Listopad

1.XI. "Gazeta Polska" - wydawana dotychczas jako wewnętrzny biuletyn informacyjny KPN ukazuje się jako dwutygodnik o zasięgu ogólnokrajowym, wyrażający stanowisko Konfederacji Polski Niepodległej.

6-7.XI. odbyła się w Krakowie ogólnopolska narada aktyw KPN, z udziałem ok. 40 osób z terenu całego kraju. Poświęconą była zadaniom stojącym przed Konfederacją w szybko zmieniającej się sytuacji politycznej. Omawiano także sprawy wewnętrzne KPN. Na czas trwania narady zmobilizowano przy wojewodzie krakowskim "sztab antykrzyzysowy", który poprzez naciski na Kościół bezskutecznie usiłował ją uniemożliwić.

8.XI. w Olkuszu i w Krzywopłotach odbyły się uroczystości związane z nadchodzącą rocznicą odzyskania niepodległości. Po mszy św. w kościele św. Andrzeja Apostoła nad płytą Nieznanego Żołnierza krótkie przemówienie wygłosił Leszek Moczulski. Następnie uczestnicy udali się na cmentarz w Krzywopłotach gdzie leżą pochowani legionści. Obecny był transparent "KPN - Dąbrowa Górnicza".

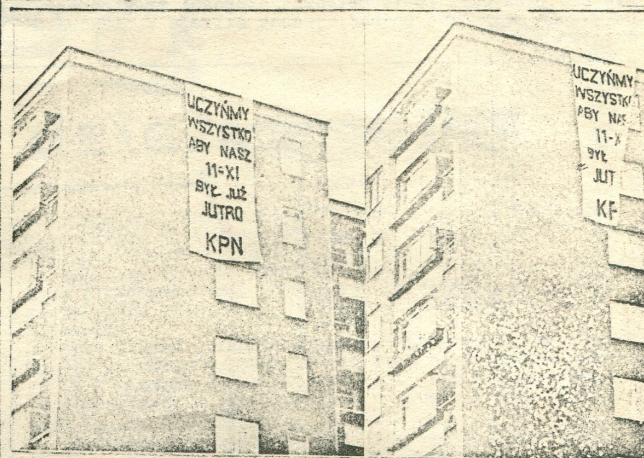
11.XI. - Święto Niepodległości - jak co roku stało się kulminacyjnym punktem zewnętrznej aktywności KPN. Tego dnia w kilkudziesięciu miejscowościach odbyły się uroczystości rocznicowe, organizowane przez Konfederację lub też przy jej znacznym współudziale. W kilku przypadkach doszło do interwencji MO i SB. Święto to stało się okazją do najszerszego i najgłośniejszego wystąpienia KPN na arenie publicznej od obchodów niepodległości w 1981 roku. Najgłośniejszą stała się demonstracja warszawska: 8 tys. zgromadzonych pod Katedrą osób, spośród których dominowały transparenty Konfederacji. Na wezwanie KPN tłum ruszył pod Grób Nieznanego Żołnierza. Po zablokowaniu drogi przez ZOMO i SB, i po związanych z tym utarczkach pochód przерodził się w godzinny wiec. Do Grobu dopuszczono delegację z Leszkiem Moczulskim i Sewerynem Jaworskim.

W Katowicach demonstracja została zorganizowana wyłącznie przez KPN, choć na mniejszą skalę niż w Warszawie, bo w pochodzie wzięło udział 1 tys. uczestników, to jednak wywołała ogromne wrażenie, ponieważ była pierwszą manifestacją uliczną w centrum miasta od 31.VIII.82r. Po zaatakowaniu przez SB pochód przерodził się w 20-to minutowy wiec, na którym przemówienie wygłosił Adam Słomka.

W Lublinie manifestacja zorganizowana została przez Konfederację. Kilkaset osób demonstrowało pod pomnikiem 3 Maja, przemawiał Dariusz Wójcik.

W Toruniu, na Starym Rynku kilkadziesiąt osób zgromadziło się na wiecu, przemawiała Elżbieta Michalak.

W Krakowie, Dąbrowie i Łodzi Konfederacja aktywne włączyła się w organizację obchodów. Wszędzie tam były widoczne nasze transparenty. W Krakowie na wiecu przemawiał działacz KPN Ryszard Bocian. Nazajutrz Rada Polityczna KPN wydała oświadczenie w którym ze zrozumieniem przyjęła fakt że dla władz PRL oczywistym zagrożeniem jest świętowanie Dnia Niepodległości. "Jest rzeczą niedopuszczalną - stwierdziła dalej - aby w Polsce Polacy nie mogli składać wieńców i kwiatów na Grobach Nieznanego Żołnierza. Jest to policzek wymierzony w Naród polski." To ostatnie zdanie odnosiło się do szykan i represji wymierzonych w kilkadziesiąt eseciu organizatorów i uczestników obchodów.

W przeddzień 11.XI. Grupy Specjalne KPN wywiesiły w Warszawie kolejny transparent z którego posypało się tysiące ulotek zapraszających do uczestnictwa w mszy św. w Katedrze.

15.XI. pomimo rozlicznych trudności powołano do życia Polską Partię Socjalistyczną. Rada Polityczna KPN z zadowoleniem przywitała odbudowę PPS w 95 rocznicę jej utworzenia, oświadczaając: "...Odrodzenie PPS wzbogaca zasadniczo panoramę życia politycznego w Polsce i zdecydowanie umacnia opozycję demokratyczną. Widzimy w PPS cennego partnera w walce o niepodległość, o przywrócenie demokracji, praw człowieka i wzajemnej tolerancji. Jesteśmy przekonani że współpraca między nami rozwine się szybko i efektywnie..."

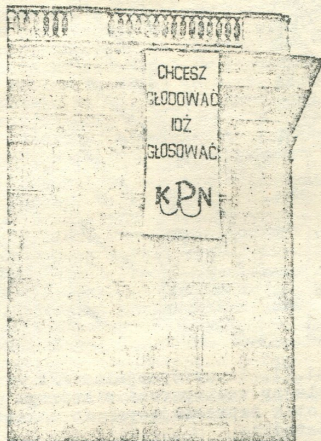
W sytuacji odradzania się struktur PPS, Niepodległościowa Grupa Polskich Socjalistów, afiliowana przy KPN, została zwolniona przez Radę Polityczną z przynależności do struktury Konfederacji, aby jako ugrupowanie samodzielne, o niepodległościowym charakterze mogła aktywnie uczestniczyć w odbudowie PPS. Przewodnicząca NGPS Agata Michalak weszła - jako wiceprzewodnicząca - w skład Centralnego Komitetu Wykonawczego PPS.

29.XI. władze komunistyczne przeprowadziły referendum w sprawie realizacji reformy gospodarczej. Rada Polityczna KPN wezwała wszystkich obywateli do bojkotu, apelując o całkowite wstrzymanie się od uczestnictwa w związanych z referendument czynnościach, od sprawdzania spisów wyborców aż po udział w głosowaniu. To stanowisko ogłoszone 19.XI. zostało poparte demonstracjami ulicznymi zarówno przed, jak i w trakcie referendum. Część manifestacji dotyczyła rocznicy wybuchu Powstania Listopadowego - którą Konfederacja uznaje za ważniejszą od manipulatorskiego referendum. 27.XI. na Placu Litewskim w Lublinie odbył się 15-to minutowy wiec zorganizowany przez KPN i Grupę Polityczną "Antyk". Z ramienia Konfederacji przemawiał Dariusz Wójcik.

KPN - LUBLIN

W dniu 29.XI. KPN w Krakowie zorganizował manifestację w rocznicę wybuchu Powstania Listopadowego. Po jej zakończeniu Artur Walus odczytał oświadczenie RP KPN w sprawie powstania PPS. Z tej samej okazji odbyły się uroczystości w Warszawie pod Pomnikiem Powstania Listopadowego w Olszynie Grochowskiej. Półtoratysięczny pochód przeszedł z Placu Szemocka do Olszyny. Na wiecu pod Pomnikiem główne przemówienie wygłosił Adam Słomka. Tego samego dnia wieczorem, w kościele św. Stanisława Kostki odbyła się msza św. w intencji Ojczyzny, podczas której działacze KPN rozwinęli 20-to metrowej długości transparent. Usiłowano sformować pochód, jednak milicja zablokowała drogę.

Przed referendum kolejna akcja KGS w Warszawie. Z widocznego powyżej transparentu posypało się tysiące ulotek sygnowanych przez KPN i wzywających do bojkotu.

Według danych oficjalnych, niewątpliwie "poprawionych" - 14,5 mln obywateli wypowiedziało się przeciwko władzy, bojkotując referendum bądź głosując "nie". Natomiast 10 mln wyborców głównie zastraszonej oportunistów, głosowało "tak".

W listopadzie zatrzymaniem Kornela Morawieckiego i Jana Andrzeja Górnego rozpoczęła się nowa fala aresztowań działaczy opozycyjnych. Główne uderzenia kieruje się w radykalne skrzydło "Solidarności", "Solidarność Walcząca" i WiP. Rada Polityczna potępiła awanturnicze represje władzy, wzywając do uwolnienia uwięzionych.

Grudzień

Konfederacja Polski Niepodległej nieprzerwanie i systematycznie prowadzi akcje mające na celu uwolnienie aresztowanych działaczy opozycyjnych. M.in. zorganizowaliśmy ponad tysięczny wiec w Krakowie, domagając się uwolnienia więźniów politycznych. Rozpoczęto też szeroką działalność propagandową np. wspólne oświadczenie TKZ "S" Huty Katowice i Grupy KPN Dąbrowa Górnicza.

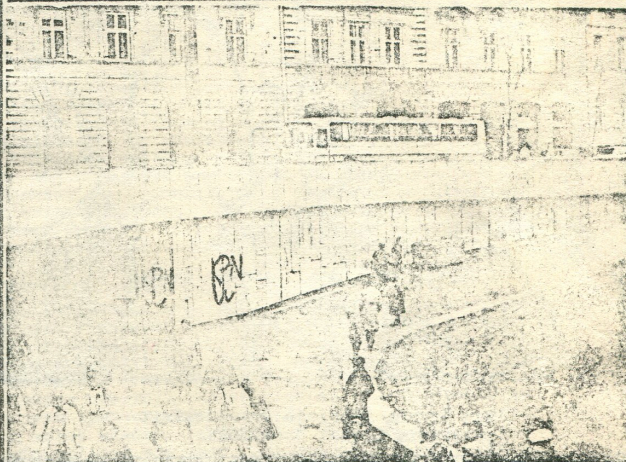
"W tej sprawie nie spoczniemy. Dziś Oni, jutro Ty!

Pamiętaj !!!

Bardzo energicznie działają na rzecz uwięzionych Biura Zagraniczne KPN w Londynie, Paryżu, Nowym Yorku. Kierownik biura nowojorskiego KPN - Marek Ruszczyński jest głównym organizatorem i wiceprzewodniczącym Komitetu Uwolnienia Kornela Morawieckiego i innych uwięzionych działaczy w Polsce. Przewodniczącym Komitetu został Alojzy Mazewski Prezes Polonii Amerykańskiej.

16. XII. KPN obszar V wzięła udział w przygotowaniu i przeprowadzeniu manifestacji w 6-tą rocznicę masakry pod kopalnią "Wujek". Jako jedna grupa polityczna KPN wydała w tej sprawie i rozprowadziła tysiące ulotek. Po mszy św. w pobliskim kościele uformował się pochód liczący 1500 osób. Pośród 10 transparentów wielkością i czytelnością wyróżniał się kapeenowski. Po dojściu pod krzyż pochód przerodził się w wiec do którego dołączyli mieszkańcy osiedla. Wśród uczestników na wiecu obok K. Switonina, J. Smagowicza, T. Jedynaka przemawiał Adam Słomka. Po wiecu część zebranych ruszyła pod katowickie więzienie. W wyniku interwencji MO i SB doszło tylko kilkudziesięciu. Zatrzymano kilkadziesiąt osób, kilka brutalnie pobito.

Tego samego dnia w Krakowie na Rynku Głównym KPN i Federacja Młodzieży Walczącej przeprowadziły demonstrację z tej samej okazji.

Kraków. Konfederaci w akcji malowania napisów na murach.

WŁADZE - KPN

Przewodniczący - Leszek Moczulski
Rada Polityczna - Krzysztof Król, Zygmunt Żenyk, Adam Słomka, Dariusz Wójcik.

OBSZARY - KPN

I. - Centralny /Warszawa/	VI. - Poznań
II. - Południowy /Kraków/	VII. - Wrocław
III. - Łódź	VIII. - Szczecin
IV. - Lublin	IX. - Gdańsk
V. - Śląsko-Dąbrowski /Katowice/	

PISMA - KPN

Warszawa	- "Droga", "Gazeta Polska", "Nie chcemy komunizmu", "Świt Niepodległości", "Myśl Państwowa", "Polska i Świat", "Orzeł Biały"
Kraków	- "Niepodległość", "Contra", "Opinia Krakowska"
Łódź	- "Obszar III"
Lublin	- "Pobutka"
Katowice	- "Wolny Czynn", "Niepodległość", "Naród i Niepodległość"
Wrocław	- "Konfederata Dolnośląski"
Toruń	- "Victoria"
Płock	- "Wiarus"
Białystok	- "Biuletyn Informacyjny"

WYDAWNICTWO POLSKIE - KPN

Książki które ukazały się w 1987 roku :

Leszek Moczulski	- "Niezłomność i Polityka"
W. Mołotow	- "Referat z 1939 roku"
Leszek Moczulski	- "Śni mi się Wielka Polska"
	- "Wybór dokumentów KPN"
B. Urbankowski	- "W rozdartym świecie"
	- "Mówi Pułkownik Kukliński"
Leszek Moczulski	- "Rewolucja bez rewolucji"
Józef Szostak	- "Wojna z Rosją o Niepodległość"
Józef Piłsudski	- "Wybór pism"
J. Kaden-Bandrowski	- "Piłsudczycy"
Leszek Moczulski	- "Krajobraz przed bitwą"
George Bush	- "Polsko - będziesz wolna"
M. Zułowski	- "Wojna z Rosją o Niepodległość"
Piotr Woźniak	- "Zapluty karzeł reakcji"
E. Terlecki	- "Ostatnie cztery dni"
W. Lipiński	- "Pukanie spod dna"
W. Lipiński	- "Walka zbrojna o Niepodległość"

Wydano też: edycje znaczków, karty okolicznościowe - pocztówki, kalendarze i inne.